

Laiškas iš Prelato Edmundo J. Putrimo

Lietuvos vyskupų konferencijos (LVK) delegato
užsienio lietuvių katalikų sielovadai
Kalėdos 2011-ieji metai

Užsienio lietuvių katalikų sielovados misija

Lietuvos vyskupų konferencijos delegato misija yra puoselėti užsienio lietuvių katalikų dvasinį ugdymą parapijose, misijose ir bendruomenėse; koordinuoti ir remti jaunimo sielovadą lietuviškų religinių tradicijų išlaikymui išeivijoje

Brangūs broliai ir seserys Kristuje, lietuviai Šiaurės ir Pietų Amerikos, Europos bei Australijos žemynuose,

“Jie nuskubino ir rado Mariją, Juozapą ir kūdikį, paguldytą ēdžiose. Išvydę jie apsakė, kas jiems buvo pranešta apie šitą kūdikį... Piemenys grįžo atgal, garbindami ir šlovindami Dieva už visą, ką buvo girdėję ir matę, kaip buvo jiems paskelbta” (Luko 2:16-17,20)

Kalėdų ryto Šv. Mišių skaitinio ištrauka iš Luko Evangelijos: piemenėliams angelas nurodė, kur rasti ir kaip atpažinti gimusįjį Išganytoją. Kalėdų geroji žinia prasidėjo su paprastais piemenėliais, kurie pasiryžo ieškoti, ir radę, įtikėjo jog kūdikėlis tikrai Mesijas – Viešpats. Grįžę namo garbindami ir šlovindami Viešpatį, jie savo liudijimu patyrė gyvą ryšį su Dievu.

Mes skaitome, ypač Evangelijose ir Jo pamokymuose, kad Jėzus yra tas, kuris mūsų kantriai laukia. O ką Jis iš mūsų reikalauja? Kad atsilieptumėm ir įgyvendintumėm savo krikščionišką tikėjimą religiniais veiksmais, bendruomeninėmis maldomis, aukomis, apeigomis ir gyvu įsijungimu į bažnytinį gyvenimą.

Kalėdų slėpinys mus kviečia surasti gyvąjį Kristų ir Jį priimti savo gyvenime, savo namuose, šeimoje, parapijoje, bendruomenėje gerbdami Jį ne kaip įdėją arba jausmą bet šlovindami Jo dieviškąsias savybes – gailestingumą ir visagalybę. Palaimintasis Jurgis Matulaitis rašė savo dienoraštyje, Užrašuose, kad “Krikščionys gerbia Dievą ne tik kaip Jo kūriniai ar tarnai, bet ypač kaip Jo vaikai ...”

Praėjusių metų vasario mėnesį man teko aplankyti lietuvius kalinius tolimoje Limos mieste Peruvijoje, kur kalėjimo patalpose šventėme Susitaikymo sakramentą ir Šv. Mišias. Buvo įspūdinga paliudyti, kad ir tokiose sąlygose kaliniai nepraradę vilties bet ja tikėdami ieško atpažinti Dievą.

Žmogaus širdis, kuri suranda Dievo gailestingumą tampa pajėgi gailestingumą dovanoti kitiems. Tai yra didžiausia ir brangiausia dovana, kai mes galime parodyti atlaidumą ir duoti vilties tiems, kurie skurdžiai gyvena, apleistiesiems, nelaimėms ištiktiesiems bei ligoniams. Jėzus sako, “Palaiminti gailestingieji; jie susilauks gailestingumo” (Mt 5:7).

Švč. M. Marija priimdama dieviškos motinystės Malonę pripažino savo maldoje Magnificat: “Mano siela šlovina Viešpatį, mano dvasia džiaugiasi Dievu savo Gelbėtoju” (Luko 1:47). Kaip ir tie piemenėliai iš praeities, ieškokime Kristaus ir Jį atradę priimkime savo kalėdinėje šventėje Jį garbindami ir šlovindami.

Nuoširdžiai dėkoju visiems, kurie Užsienio lietuvių katalikų sielovados darbus paremia žodžiu bei aukomis.

Jėzaus gailestingumo dvasia telydi Jus per 2012 metus. Linkiu palaimintų ir džiugių švenčių!

Prelatas Edmundas J. Putrimas

